

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:
Egy évre 24 korona.
Egy hónapra 2 korona.

VIDÉKEN:
Egy évre 28 korona.
Egy hónapra 2 k. 40 f.

HIRDETÉSEK:
4-hasábos petit sor egyszer 20 fill.
minden következőnél 16 fillér.

Nyitási sora 40 fillér

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyenlő
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 157.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvény-
Társaság.

József főherceg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1903.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
Stauber József.

Szerda, október 7.

Mai számunk főbb közleményei:

Vezéreink: A király jogai és kötelességei.
Irta: Tenner Pál dr.
Október hatodika.
Fordulat a válságban.
Arad megkapta a tűzvédelmet.
Véres katonai botrány Szegeden.
Szabadságait katonák az aradi háziakredben
Az utolsó Obrenovic.
Tárcsa: Október 6. Irta: Farkas Ferenc. — **A**
vetélytárs. Irta: Herczeg János.
Csarnok: A sebhelyek. Irta: Szépfaludi O. F.

A király jogai és kötelességei.

Irta: Tenner Pál dr.

Arad, október 6.

Csendesítsük le rövid időre szívünk hazafias dobbanását, melyet a nemzeti hadsereg iránti vágy lelkesít, altassuk el a bizalmatlanságot, mely mindent kétkedve fogad, mi Ausztria és az udvar felől jő, nyugtassuk meg jogosult hazafias fellobbanásunkat, hallgattassuk el panaszhangunkat nemzeti követelményeink mellőzése miatt és öntsünk lelkünkbe higgadtságot, hogy igazság szerint és tárgyilagosan bírálhassuk el a fenforgó kérdést.

Pillantsunk vissza a „nemzeti nagylétkünk temetője” Mohács mellett lefolyt ütközet idejétől 1867-ig terjedő negyedfélszázados időszakra, mely alatt a Habsburg dinasztia alkotmányfosztó sulyával reánk nehezedett és nem találunk egyetlen nyugvó pontot sem, melyből kiindulva a dinasztia szeretete és rokonszenve a magyar nemzet iránt megállapítható lenne. Más államok fölött is idegen dinasztiák uralkodtak, többnyelvű népek is egyesültek már egy uralkodó alatt és lassan összeforrott az uralkodó és a nép az egységes nemzeti érzület olvasztó tűzében.

A Habsburgok soha. Ők a nép lelkét átérezni, az idők intő jelét megérteni képesek nem voltak. A nép hagyományait nem tisztelték, nem is ismerték, szent és sérthetetlen előttük csak a hadsereg és az egyház kettős jele alatt álló saját hagyományunk volt. *Nemzeti királyokká* válni nem tudtak. Minden haladásuk elkészt volt, minden nemzeti engedményük, minden adományuk nem a néppelegyüttérző hajlamból, hanem az uralkodó kegyéből származott. Minden vívmány, mit elérni tudtunk, nem önkéntes felajánlás, hanem kényszer helyzetnek voltfolyománya: „Der Noth gehorchend, nicht dem eigenen Triebe.”

Pedig mily könnyű lett volna a szeretet legkisebb jelével a loyális magyar nép szívébe behatolni és a lelkeket magával ragadni!

Ily kényszerhelyzetben találta uralkodónkat az 1866-iki évi harci dráma, melynek

tragikus végfejeményében a Magenta és Solferinó véres mezőin szerzett sebeket alig kihevert császári hadsereg alapjában széjjelromboltatott és vele együtt az osztrák monarchia nagyhatalmi állása is. Ujjáépítésük a magyar nép kész hozzájárulása nélkül lebetetlen volt. Modern, a legújabb fegyverekkel ellátott hadsereget felszerelni és fentartani csak az államhittel kimerítő igénybevételével lehetett, de nagyobb államhittel elnyerését csak az alkotmány helyreállítása biztosíthatta.

Azon biztatással, hogy ily módon sikerülend a császári hadsereget erősebben, egységesebben mint valaha, ujjá szervezni és a győztes Poroszországon revanche-ot véve, a Németországban elfoglalt posztót kivívni, birta reá Beust az uralkodót, hogy a magyar alkotmányt visszaállítsa és osztrák népeinek névleges alkotmányt adjon és habár fentartás nélkül elismerjük, hogy királyunk esküjéhez hiven az alkotmány betűje ellen sohasem vétett, ígéreteit mindenkor hűségesen betartotta és a törvényeket feltétlenül tiszteletben tartotta, kétséget még sem szenved, hogy az 1867. évi XII. t. c. a király által csak a helyzet nyomasztó hatása alatt fogadtatott el és az alkotmány helyreállításának ellenértéke magyar részről a közös védelem tárgyában elvállalt kötelezettségekben adatott meg.

A kiegyezés intim története még nem íródott meg és későbbi nemzedékek fognak a titkos levéltárakban őrzött részletes adatokról értesülni, mily nehéz küzdelem előzte meg az 1867. évi XII. t. c. 11—13. §§-ai szövegének megállapítását. Ezen adatok birtokában megtudnók érteni, miért van a nagyjelentőségű 11. §. oly rövidre szabva, miért marad irány és világosság tekintében annyira hátra a többi rendelkezéseknek Deák Ferenc klasszikusan egyszerű fogalmazása mellett. Félni kellett, hogy egyik vagy másik oldalon fájó részek érintetnek, azért mellőztetett ezen paragrafus szövegében az egész hadsereg tulajdonképeni neve, melynek állítólagos kiegészítő részét a „magyar hadsereg” képezi. Azért oly Dodona-szerű fából vaskarika közös-e, császári-e? az „egész hadsereg” elnevezés. Tulajdonképen jogilag és politikailag mi ezen egész hadsereg? Osztrák-e vagy magyar, vagy királyi, császári és királyi-e. A király erről nem szól. Valósággal és tulajdonképen nem ez és nem az. Az egész hadsereg a gyakorlatban nem más, mint az osztrák-magyar monarchia közös uralkodójának hadserege és az uralkodónak 1889-ben — a Jánoszky-féle affaireből folyólag Tisza Kálmánhoz intézett kézirata szerint, ezen hadsereg szelleme nem

lehet más, mint az uralkodó szelleme, nem lehet más, akár német, akár magyar nyelven kommandirozzák katonáikat. A király tehát már ezen kéziratában dokumentálta — még pedig azon időben ellenmondás nélkül — ama álláspontját, hogy a hadsereg saját kizárólagos dominiuma, melynek belső dolgába senkinek beavatkozása nincsen, és ezen álláspontját akkor is és a jelen válságos helyzetben is az 1867. évi XII. t. c. 11 §-ában biztosított fejedelmi jogára alapítja. Bármennyire is fájjaljuk, ha a magyar nép kívánalma és az uralkodó akarata a felségjogok mikénti gyakorlása tárgyában össze nem esik, közjogilag el kell ismernünk, hogy mindannak elintézése, a mi a hadsereg egységes vezérlésére és belső szervezésére vonatkozik, egyedül Magyarország alkotmányos királyát illeti meg, annak fejtegetése pedig, hogy a vezényleti és szolgálati nyelv megállapítása ide nem vág, sikertelen rabulismusnál más nem lehet. De ha elismerjük magunk részéről, hogy a felségjogok érvényét, erejét és terjedelmét kétségbe vonni, megtámadni vagy csorbítani nincs és nem lehet szándékunkban, jogosan elvárhatjuk a királytól, ki a törvényt tiszteletben tartja, hogy ezen törvényt úgy hajtsa végre, a mint azt jól értelmezett szövege megkívánja.

Az 1867. XII. t. c. 11. §-a világosan és feltétlenül állapítja meg a király felségjogát a hadügy körén belül, speciálisan bennünket magyarokat illetőleg a „magyar hadsereg” körül. A törvény „magyar hadseregről” mint az egész hadsereg kiegészítő részéről szól és feltételezhető Deák Ferenc átható és óvatos eszétől, hogy nem célzat és szándék nélkül jutott be a szövegbe ezen kitétel „magyar hadsereg”, nem pedig magyarországi hadjutalék, magyarországi ezredek vagy Magyarországon sorozott ezredek. Ha a „magyar hadsereg” képezi az egész hadsereg kiegészítő részét, akkor ezen magyar hadseregnek léteznie kell, már pedig magyar hadsereg magyar tiszték, magyar zászló és magyar nyelv nélkül nem képzelhető. És ezen magyar hadsereg csak kiegészíti az egész hadsereget, nem olvad belé, már pedig a két fogalom között oly eltérés van mint a vegytanban a keverés és vegyítés között. Ezt gondolja meg ő Felsője bölcsességében, és teremtsen meg előbb a magyar hadsereget, hogy felségjogát fölötté mindnyájunk lelkesedése mellett korlátlanul gyakorolhassa. És gondolja meg alkotmányos, törvényhű felfogásában a király, hogy a felségjogot a király feltétlenül gyakorolhatja, de gyakorolnia nem szükséges, alkotmányos államban pedig a közérzület ellenére gyakorolni a nép és uralkodója

közötti benső kapcsolat érdekében nem hasznos.

Tudom, nem szabad e helyen Angliára hivatkoznom, de mégis teszem, mert a világ összes államai egyikében sincsen a felségjogoknak oly tág körük, mint e katexoken alkormányos államban. A parlamentarizmus klasszikus hazája, hazája egyuttal a királyi praerogatíváknak. Angolországban minden királyi, még az ellenzék is, imponáló a király tekintélye, fensége, de hatalmát sehol sem érzik, mert nagy bölcsen átengedi jogait a felelős miniszteriumnak, hogy azokat a parlamenti többség akaratához képest gyakorolja.

Igaz, egészen más és felette kényelmetlen a mi uralkodónk helyzete, ki két, szervezetében és irányzatában annyira eltérő államnak feje lévén, folyton örködni kell, hogy az egyik állam kívánságának megfelelően, a másikat meg ne sértse. „Zwei Seelen wohnen auch in meiner Brust“, mondhatja el Fausttal, midőn magas kötelességei teljesítésében a *reakcionarius, decentralizáló, separistikus osztrák* tartományoknak és egyuttal a *liberális centralistikus és egységes magyar államnak* felségjogai alá eső ügyeit intézi és itt is, ott is igazságot akar szolgálni.

Az uralkodó akarata, hogy tárgyilagos lehessen, egyeni jellegét el kell hogy veszítse és éppen azért kívánatos, hogy a felségjogok átvitt jogkörben a felelős miniszterium által a parlamenti többség akaratához képest gyakoroltassanak, de ez csak úgy érhető el, ha magában a parlamentben a többség akarata érvényesül, mit az obstrukció lehetetlenné tesz.

Meddő és erőltetett mindezeknél fogva a vita a felségjogok fennállása és terjedelme fölött, meddő annak bizonyításának megkísérlése, hogy az 1867. évi XII. t. c. 11 §-ában megerősített fejedelmi jogok nem vonatkoznak a hadsereg vezényleti és szolgálati nyelv megállapítására is, hogy a felségjogok a nemzettől eredvén, a nemzet által vissza is vonhatók, mert ez teljesen igaz, de igaz az is, hogy a felségjogok a nemzet által parlamentáris uton királyi szankcióval állapíttatván meg,

ismét a nemzet által, de csakis királyi szankcióval vonhatók vissza.

Igenis jogunk van óhajtani és kérelmezni, hogy királyunk a nemzet által reá ruházott felségjogokat a nemzeti közérzülethez képest bölcs belátással gyakorolja, hogy a törvény félre nem magyarázható szavához képest a „magyar hadsereget“ valószággal *azzá* tegye és királyi akaratát a közületnek a nemzet többsége által védelmezett jóléte érdekében érvényesítse. De ha kívánjuk, hogy a király a nemzet parlamentáris akaratát méltassa, első sorban a tiszta parlamentarizmus érintetlenségéről, nem pedig ennek lerontásáról kell gondoskodtunk.

Igy lesz a „regis voluntas“ mellett a „salus reipublicae“ is mint az állam legfőbb törvénye megóva.

Ez képezi a „punctum saliens“-t, melyből a kibontakozásnak kiindulni kell és ennek fejtegetése lesz utolsó cikkem feladata.

Október hatodika.

(A mai gyászünnepe.)

— Az Aradi Közlöny tudóstóljától. —

Arad, október 6.

A szomorú őszi időnek fekete napja október hatodika. A sokat emlegetett fátyol, a feledés, bár ötvennégy esztendő óta szövődik, nem elég sűrű arra, hogy át ne lássuk rajta az elmúltakat. Látjuk, s könyg gyűl a szemünkbe. A Hungária ércalakja, ott az ünnepi téren áldva tartja koszoruját, de a kiengesztelés jelkepe előtt, amint a szobor lábánál állottunk, nem tudtuk feledni a múlt keserűségét, — a mai napon legalább nem.

Amint elhervadnak a hősök emlékére hozott virágok, megenyhül a fájdalom. De a mai napon háborog a lelkünk. S erre a fájdalomra, erre a fekete napra szükségünk is van, mert a múltak példájából erőt meritünk.

A Hungária alakja előtt s a hősök kivégzését jelző oszlopnál emlékezett ma Arad. Az ünnepély magasztos voltát emelte, hogy a tavasziasan szép időben óriási közönség részvéte mellett folyt le.

Az ünnepély részletei a következők:

Mi hordjuk jámborul a szolgaságot
Nekünk a látszat kegy sugára jó!

Hol van a szíved magyarok királya,
Hogy népedet vérezni így hagyod?
Ha trónodat magyar körül nem állja,
Kivel teremtsz merészet és nagyot?
Szilány oselédhad, tünt jogát kesergő
Elitprótt honfi hogy védhetne meg?
Oktalmat, árnyat nyujthat e az erdő,
Ha rá bocsájtod a fejszéceket?

A bölcseséged, magyarok királya,
A császár asztalához mért nem ül?
Ármánykodók közt mért hogy nem találja
Az igaz osvényt rendületlenül?
Oly könnyen férközhetnél a szívünkhez,
Jogunkat oh mi könnyen védheted:
De a császár csak keserít, csak üldöz
Es győtri ezt a büszke nemzetet.

Szent nép jog az, a szabad nemzeteknek
Erős joga, mely a szívünkben él.
S ezt a szent jogot nem érezed meg,
Te egy halomba össze öntenél
Vegyes népeddel! Am, a mely kiforgat
Magyarságunkból, gyűlölt cél nekünk.
S vesszünk el inkább, mint fatörzs, ha korhadt,
Magyar jogon ha meg nem élhetünk?

A gyászmise.

A minoriták új lamploma ma másodsor nyílt meg a közönség előtt s ezuttal is ünnepélyes alkalomra. Az aradi vértanuk emlékére gyászünnepi tiszteletet tartottak a minoriták, kik rendfőnökük, Csák Cirják dr. vezetése alatt valamennyien részt vettek az istentiszteleten.

Az új templom tágas hajójában volt felállítva a sarkofág, előtte egy nemzeti színű tábla, rajta a felirással: „1849. október 6.“ Az első padosorok tömve voltak hivatalos személyekkel: a törvényhatósági tisztviselők, az állami hivatalok fejei, testületek képviselői foglaltak helyet ott.

Az első padosorban, melynek szélén két megyei huszár állott díszruhában, ült Urbán Iván főispán, mellette Dálnoky-Nagy Lajos alispán, utána *Institoris* Kálmán polgármester, Farkas Győző pénzügyigazgató. A következő sorokban: Salacz Gyula országgyűlési képviselő, Varjassy Árpád tanfelügyelő, Schill József megyei főjegyző, Varjassy Lajos helyettes polgármester, Kádas Kálmán városi főjegyző, Lócs Rezső városi tanácsnok, Sorbán János főispáni titkár, Boros Iván megyei tb. főjegyző, Abrai Lajos, Deutsch Bernát, Kohn S. N., a másik oldalon Meszlényi Antal kir. ügyész, Simay István az agghonvédek elnöke, mellette Gárdy Aranka, az ünnep egyik szereplője.

A többi padosorokat az öreg honvédek töltötték be, míg az állóhelyeken a különböző egyesületek foglaltak helyett, melyek részint testületileg jelentek meg, részint küldöttséggel voltak képviselve.

Az egyházi zenét zenekar mellett férfi és női karból álló énekkar szolgáltatta. A katedrális impozáns gyászpompájáról Csutak Károly temetésrendező gondoskodott.

A szobornál.

Az istentisztelet után a vértanuk szobra előtt következett az ünnepély második része. A Szabadság-teret nagy néptömeg övönlötte el, s a szobor körül a küldöttségek, egyesületek foglaltak állást. A világos délelőtti időben igen szép képet mutatott a benépesített hatalmas tér, mely fölé áldólag nyujtotta karját a szobor Hungária alakja.

A waggongyári dalkör rázendített a Hymnusra, s ez jelentette az ünnepély kezdetét.

Október 6.

Irta: Farkas Ferenc.

Októberi nap, gyásza tünt időknak,
Bus árnyaid ma újból nagyra nőttek;
Sűrű, nehéz köd szállt az égre ujra,
Veri a magyart az istennek uja.
S mi, kik hozzátok ünnepelni térünk,
Nagyságtokhoz méltók nem vagyunk;
Miként ha véretek nem vón' a vérünk,
Félénk sirámot nyög csak ajakunk.

Jött a parancs, villám se sujt le jobban,
Mely napsugáros égből földre lobban.
Szilaj tüzétől megroppant a vállunk,
S mint gyöngye falka, megriadva állunk.
Vihar segítne, és mi csak kesergünk,
Jogasz fufanggal kergetünk jogot.
De bécsi kény a zabolánk, a nyergünk,
S a virtusunk, mint pára, elfogyott.

Hontipró armányt sas madár se szülne,
Ha látna összeforrva, egyesülve;
Ha érezné, hogy még karunk a régi,
Hogy ősi jussát milljó honfi védi.
Ti szabadok, dicseék, nagyok valátok,
Rákóczi népe, meg nem alkuvo!

Leghűbb katonád, trónusodnak óre,
Ne értse meg, na szól a kürt: *Előre!*
S tekintsen, hogyha eljövend az óra,
Megtört szemével gyűlölt lobogóra?
Oh mennyi lelkesültség lángja lobban
Véres csatákon érted, hogyha kell!
S te ezt a lángot félnél szitni jobban
Lelkes magyar szó szent zöngésivel?

Nem értesz minket magyarok királya!
Vitam et sanguinem feledve rég.
Népünk egész boruba vész a pálya,
Hiába vérzett millió derék,
Magunkra hagyva, árvaságban állunk,
Vész mindenütt, a merre lát szemünk.
De esküszünk, az utra rá találunk,
Mig élni van jog, el nem veszhetünk!

S ti ércbe öntött, néma tizenhárom,
Hogy mozdulnátok, szent imamba zárom;
Hogy szellemarcotok, mely ránk tekint le,
Egységet oltson széthullt sziveinkbe!
Tanítsatok, a hon szentelt rögére
Borulva új bizalmat szívni föl;
Tanítson e rög minden csepnyi vére:
Kegyet ne várjunk soha senkitől!

Európában összegyűjtött pénzeszegek szolt és közölte, hogy mindössze 130,000 font sterlingról van szó. A pénzt egy transzváli bizottság kezeli. Ezen bizottság az összeget felosztotta az Fokgyarmat, az Oranje-gyarmat és Transzvál között. A Transzválra eső rész nagyon csekély és 40—50,000 fontra rug, mely összegből 30,000 font a gyermeknek nevelésére szánnak. A neki és Delareynnek küldött összegek nincsenek ideszámítva és 15,000 fontnyi tartalékoszeget képeznek. Botha felszólitja a gyűlést, hogy óvja meg függetlenségét, mely most abban áll, hogy ne felejtsek el anyanyelvüket.

Fordulat a válságban.

Széllt audienciára hívták.

(Khuen a királynál. — A király nem jön Budapestre. — Széll és az osztrákok.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesítése. —

Arad, október 6.

Khuen-Héderváry gróf ma a királynak előszóval is bejelentette lemondását, a mire a király Széll Kálmánt holnap délelőtt kihallgatásra rendelte. Ez utóbbi audienciához fűződnek a politikai válság mai hírei; noha valószínű, hogy e látogatásnak az információ a célja, s arra a király Széll Kálmánt, mint a szabadelvű párt programmszerkesztő kilences bizottságának elnökét tartotta illetékesnek, mindazonáltal ma egyre terjedt a hír, hogy ez az audiencia a kabinetalakításra való megbízatással fog végződni, s már ma kapacitáltak Széllt, a nagy kiegyeztetőt, hogy vállalja el ezt a megbízatást. Széll esélyeit most növeli, hogy az osztrákok is szívesebben szeretnék őt, mint bárki mást, mert a kiegyezési és vámszerződési dolgokban vele bántak el a legkönynyebben.

Legújabb távirataink ezek:

Khuen a királynál.

A Magyar Távirati Iroda jelenti Bécsből: O felsége ma délelőtt 9 órakor Khuen-Héderváry gróf miniszterelnököt rendkívüli kihallgatáson fogadta. A miniszterelnök az ügyeket ideiglenesen tovább vezeti formális felmentéséig, mely egyidejűleg fog történni az új miniszterelnök kinevezésével. O felsége Széll Kálmán volt miniszterelnököt magához hívta, hogy meghallgassa a helyzetre vonatkozó nézeteit, mielőtt megkezdene a kabinet megalakítását. Széll Kálmán valószínűleg holnap reggel érkezik Bécsbe és kihallgatásra jelentkezik ő felségénél. Egyelőre még nem határoztak az iránt, hogy más államférfiakat is meghívják-e. O felsége a legközelebbi napokban nem utazik Budapestre és helyettesítésével az új hid felavatása alkalmából József Ágost főherceget bizta meg. Khuen-Héderváry gróf miniszterelnök ma délután utazik vissza Budapestre.

Ugyanerről az audienciáról a Bud. Tud. a következőket jelenti:

Khuen-Héderváry Károly gróf miniszterelnököt ő Felsége ma délelőtt 9 órakor félórai magánkihallgatáson fogadta.

Khuen-Héderváry gróf e kihallgatáson azt a megbízást kapta, hogy értesítse Széll Kálmán volt miniszterelnököt, hogy ő Felsége őt még egyszer meghallgatni óhajtja, mielőtt új miniszterelnök kiszemelésére lépés történnék. Széll Kálmán e célból valószínűleg holnap, szerdán fog megjelenni ő Felsége előtt.

A jelenlegi miniszterelnök lemondása tárgyában ő Felsége még ma sem döntött és Khuen-Héderváry gróf ma délután Budapestre utazik, hogy ott várja be a legfelsőbb elhatározást.

Ugy látszik, hogy a kormányválság megoldása még ő Felsége jelenlegi bécsi tartózkodásának idejére van tervbe véve, a miért is ő Felségének Budapestre való utazása egyelőre elmarad és az új Erzsébet-hid felavatásán a királyt József Ágost főherceg fogja képviselni.

Az audiencia külsőségeiről még a következőket jelentik:

Kormányválság elintézése iránt emberemlékezet óta akkora érdeklődés nem volt még, mint az, amely Khuen-Héderváry sorsát leste. Reggel nyolc órakor tele volt már a bank-gassei palota potitikusokkal, ujságírókkal.

Háromnegyed kilenc órakor hajtatott Khuen-Héderváry a királyhoz, aki kilenc órakor fogadta. Az audiencia háromnegyed óráig tartott. A miniszterelnök derűs arccal jött ki a királytól s lapunk tudósítójának ennyit mondott csak:

— Lemondásomat újból beterjesztettem. A felséges ur azt tudomásul vette s azt hiszem, el is fogadja. Egyéb mondani valóm nincsen.

Nem adtak több felvilágosítást Thallóczy Lajos és Miklós Odön, a volt miniszterelnök intimusai sem, akik rögtön felke-resték az audiencia után.

Széll Kálmán megbízatása.

A félhivatalos Magyar Nemzet ma esti számában ezt írja:

Széll Kálmán a magyar politikai helyzetet és annak összes bonyodalmait tökéletesen és alaposan ismeri; és ha most a felség az ő véleményét már harmadszor kikéri, teszi ezt azért, hogy a súlyos krízis megoldására szolgáló további lépéseket és teendőket minél helyesebben megvalósítsa.

Ha Széll Kálmán holnapi audienciája e pillanatban határozottan informatív jellegűnek látszik is, bizonyos, hogy a válság rövid lebonyolítására ez a kihallgatás csak a legüdvösebb eredményeket szülheti. Minden további lépés ennek az audienciának eredményétől függ. Ha megőrzi tisztán informatív jellegét, akkor a dolog természetéből folyik, hogy más magyar politikusok meghívása is várható.

Khuen-Héderváry gróf ma délután elutazott Bécsből. Nehány órára Héderváry birtokára utazott: holnap délben jön Budapestre.

A meghívás története.

A szabadelvű pártkör helyisége ma egész nap élénk volt. A kilences bizottság délelőtt tíz órakor összeült Széll Kálmán elnöklésével és folytatta tárgyalásait.

Széll Kálmánnak a délelőtt során több oldalról jelentették, hogy a király maga elé idézi, de hivatalosan Skerlecz Iván báró miniszterelnökségi titkár tudatta ezt vele. Skerlecz tizenkét óra után érkezett a pártkörbe, ahol Széll Kálmán, az ülést félbeszakítva, azonnal fogadta őt. A titkár távozásával a kilences bizottság folytatta tanácskozásait.

A szabadelvű párt körében elterjedt hírek szerint Khuen-Héderváry határozottan prozopozíciókat terjesztett a király elé. És pedig indítványozta:

Először: saját felmentését;
másodszor: Széll Kálmán meghívását;
harmadszor: hogy az uralkodó lépjen érintkezésbe a szabadelvű párttal;
negyedszer: hogy a király menjen Budapestre.

A M—g mai esti lapjának híre szerint Körber és Goluchovszky a leghatározottabban lebeszéltek az uralkodót arról, hogy Budapestre utazzék.

Ausztria és Széll.

Széll Kálmán meghívásához, a mint táviratban jelentik, Bécsben nagy reményeket fűznek.

A Neue Freie Presse mai esti lapja ezt írja:

Széll Kálmán meghívása még semmi esetre se jelenti a válság megoldását, hanem annak csak előkészítő lépése. Széll nem azért jön Bécsbe, hogy új kabinet alakításával megbizzák, de azért, mert a korona, mielőtt döntene, hallani óhajtja Széll tanácsait. Széll Kálmán ezuttal, mint a szabadelvű pártnak a program megalakítására kiküldött bizottságának elnöke jön Bécsbe; mint ilyen, ő van leginkább abban a helyzetben, hogy a királyt a pártban felmerült áramlatokkal, a katonai reformokat illetőleg informálja. A legközelebbi miniszterelnökbe első sorban igen nagy bizalmat kell helyezni, ha azt akarjuk, hogy küldetése sikerüljön. Hogy Széll osztatlanul bírja a korona bizalmát, ezt meghívása bizonyítja. A kilences bizottság elnökévé történt megválasztása annak tanujele, hogy a szabadelvű párt még mindig nagyra becüli. De megnyugvással fogadják őt az osztrákok is, nemcsak azért, mert így simábban mehetne a katonai kérdés megoldása, hanem a függőben levő kiegyezés s a kereskedelmi szerződésekre való tekintettel is, melynek előzetes történetét nálánál jobban senki se ismeri.

A kilences bizottság.

Legújabb az a hír járja a fővárosban, hogy a szabadelvű-párt kilences bizottsága, mely a párt katonai programját van hivatva egybeállítani, végre mégis csak valamelyes egyöntetű megállapodásra fog jutni.

Ez a bizottság folytatja tárgyalásait és, ha munkája arra van szánva, — hogy a jövő kormányra bizonyos befolyást gyakoroljon, kénytelen lesz sietni a munka befejezésével. — A differenciák tudvalevőleg ott merültek fel, hogy a képviselőház ingerenciája a magyar vezényleti nyelv kérdésében milyen formában óvassék meg, és semmiestre se abban, hogy a magyar vezényleti nyelv tényleg be is hozassék. De azonkívül a képviselők egy bizonyos köre úgy látszik keres garanciát is arra nézve, hogy a kilátásba helyezett katonai reformok tényleg meg is valósuljanak és hogy a prakszis sakkhuzásai által ne tétessenek ismét illuzóriusokká.

Ha helyes ez a feltevés, akkor tényleg nem lehetetlen, hogy valami egyezés fog létrejönni, és hogy az a miniszterium kinevezésére is alapot fog szolgáltatni. Be kell azonban várni a legközelebbi napokat, melyek világosságot fognak hozni.

A kabinet alakítás.

A politikai körökben ma mindenütt Széll Kálmán audienciájával foglalkoztak. Találgatták azt is, hogy Széll Kálmán vajjon hajlandó lesz-e a mai viszonyok között a kabinet-alakításra.

Széll Kálmán maga a leghatározottabban kijelentette, hogy nem fog kabinetet

alakítani, mivel nem tartja a parlamenti viszonyokat arra alkalmasnak.

Azonban erre soan rábeszéltek és hangoztatták, hogy a viszonyok megkövetelik az ő vállalkozását. Széll erre rámutatott, hogy *mennyire megbízhatatlan a szabadelvű párt*. Ez ellenvetésre pedig arról igyekeztek meggyőzni Széllt, hogy e válságos időkben, ha ő a vezérletet elfogadja, tömören és egységesen fognak mellé sorakozni, azonban úgy látszott, hogy Széll már nem tud abban hinni.

Mindazonáltal sokan azt hiszik, hogy Széll, a mennyiben a holnapi audiencia a kabinetalakítási megbízatásra ki fog terjeszkedni, Széll Kálmán *hajlando lesz* újra a miniszterelnökségnek elébe állani.

Arad megkapta a tüzérséget.

(A honvédelmi miniszter leirata.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, október 6.

Ez év pünkösdje táján történt, hogy a hetedik hadtest parancsnoksága kérdést intézett Aradvárosához, vajjon hajlando volna-e egy tüzérezred számára laktanyát építeni. Főbb vonásokban közölte is feltételeit, melyek szerint a laktanya építése, berendezés nélkül félmillió koronába kerülne s ennek fejében a hadtestparancsnokság megfelelő bért fizet a városnak.

Arad törvényhatósági bizottsága elvileg késznek nyilatkozott a laktanya felépítésére, bár ezt a határozatot nem teljesen egyöntetűleg hozta meg. Aggályok merültek fel az iránt, vajjon a kaszárnya építésével járó hatalmas kiadás meghozza-e a gyümölcsöt, vagy sem. A többség végre hasznosnak látta az ajánlat elfogadását s a hadtestparancsnoksággal közölte ez iránti készségét.

Amit Aradon hasznosnak véltek, annak látták máshol is, s egyszeriben egész csomó versenytárs akadt. Különböző indokokra támaszkodva kezdték meg a harcot: Szabadka, Szeged és Versec városok, s hol egyik, hol a másik bizonyosodott meg arról, hogy az övé lesz a tüzérség. A napvilágot látott vélemények és nyilatkozatok között különösen érdekes volt az, melyet egy nyugalmazott törzstiszt tett közzé a Magyarországon, mondván, hogy Arad nem kapja meg a tüzérséget, miután a katonai politika szerint magyar városban nem összpontosítanak nagyobb haderőt, mert féltik a katonákat az elmagyarosodástól. Ez a magyarázata, hogy az erősen nemzetiségi városokban vannak a katonai központok.

A sok jóslásnak az lett a vége, hogy a tüzérséget mégis Arad kapta meg. A honvédelmi miniszterium ma érkezett leiratában értesíti erről a várost. Természetesen a kérdés még nincs véglegesen eldöntve, miután ez attól függ, vajjon a város és a katonai kincstár meg tud-e majd egyezni a részletekre nézve. Ez irányban a tárgyalások legközelebb megindulnak.

A honvédelmi miniszterium leirata szószerint a következő:

Magy. kir. honvédelmi miniszter.

Arad sz. k. város közönségének.

A törvényhatóság folyó évi június hó 12-én 18024/291. szám alatt a csász. és kir. 7-ik hadtestparancsnoksághoz intézett átiratában egy hadtest tüzérezred elhelyezési céljaira szolgáló első osztályú laktanya felépítését fel-

ajánlván, értesitem a törvényhatóságot, hogy ezen ajánlatát a csász. és kir. közös hadügy-miniszter ural egyetértőleg elfogadtam.

Felhívom ennél fogva a törvényhatóságot, hogy a 20-ik számú hadtest tüzérezred elhelyezésére szolgáló ezen laktanyára vonatkozólag általános építési tervet szerkesztésére hivatott helyi vegyes bizottságot, a beszállásos törvények végrehajtása iránt kiadott utasításnak az 1895. évi XXXIX. t. c. 4-ik §-át érdeklő rendelkezése értelmében, hívja össze, nevezetesen a bizottság polgári tagjait rendelje ki, az összejevetel helyét és idejét állapítsa meg és minderről a katonai képviselők kirendeltetése végett a 7-ik hadtestparancsnokságot értesítse. Az ezen bizottság által elkészítendő általános építészeti tervet pedig hozzám terjeszse be.

Budapest, 1903. október hó 4-én.

A miniszter megbízásából:

Szabóris,
miniszteri tanácsos.

EGYESÜLETI ÉLET.

(*) Az aradi korcsolyázó egyesület október hó 15-én, csütörtökön d. u. 6 órakor a Kaszinó-egylet helyiségében (Salacz Gyula-utca, Heroldház I. emelet) tartja rendes évi közgyűlését, melyre a t. tagok ezennel meghívottnak. Tárgysorozat: 1. A választmány jelentése. 2. A számvizsgáló-bizottság jelentése. 3. A tisztviselő kar és a választmány választása. 4. Netáni indítványok tárgyalása. Arad, 1903. évi október hó 6. Az igazgatóság.

Véres katonai botrány Szegeden.

Kegyeltsértő altábornagy.

(Katonák a Kossuth-szobor ellen.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesítése. —

Arad, október 6.

Az aradi vértanúk gyászünnepe Szegeden a katonaság hallatlan, fölháborító botránnyal, a nemzeti önérdetét arculütő kegyeltsértéssel zavarta meg. A katonaság erőszakkal eltávolította a Kossuth-szoborról egy koszorút, a melyben ők katonák politikáját látták; s mikor a polgárság a koszorút visszaszerezve, azt újra a szoborra helyezte, a katonaság szuronyok fedezete alatt, újra levette a koszorút onnét, ekkép kétszer gyalázza meg a nemzet legszentebb kegyeletét. Ezt nagyszabású tüntetések követték, mire a gyalogság több ízben szuronyos rohamot, majd sortűzvetést intézett a polgárok ellen.

A legjobban kivívja pedig a nemzet megütközését ebben a botránnyban, hogy a vezetője és parancsolója ennek a brutalitásnak a magyar honvédség egyik legmagasabb rangú tisztje, a szegedi-honvédkerület parancsnoka, egy magyar származású tábornok: Csallány Géza altábornagy volt. Ez a bizonyossága, hogy a katonai szellemnek milyen nemzeti érzést öl a hatása. Annyi tény, hogy ha Csallány Géza altábornagy még ez eset után is parancsnoka marad a szegedi honvédkerületnek, akkor a magyarságon óriási, soha le nem mosható gyalázat száradna.

A botránnyról a következő távirati tudósítást vesszük:

Az eltávolított koszorú.

Ma reggel a szegedi Kossuth szobron hatalmas koszorú volt látható. A koszorú nemzeti színű szalagján ez a fölírás volt:

A visszatartott katonák —
Szent emlékednek.

Senki se tudta, hogy mikor került a szobor talapzatára a koszorú és hogy ki helyezte oda. A koszorúnak azonban csakhamar óriási föltűnést keltett következménye lett.

Csallány Géza altábornagy, a szegedi honvédkerület parancsnokának megbízásából, Barucza százados és Horváth főhadnagy, két szakaszvezetővel és egy közemberrel megjelentek a Kossuth-szobornál és bár az ott álló rendőr ellenkezett is, levették a szoborról a koszorút, elvitték a városházára és ott átadták Szűcs József rendőralkapitánynak, kijelentve, hogy a koszorút azért távolították el, mert katonának nem szabad politizálni.

A dolognak gyorsan elterjedt a híre az egész városban. A mikor az október 6-ika hőseinek emlékeztetőre tartott istentisztelet véget ért, Polczner Jenő, a város egyik országgyűlési képviselőjének vezetése alatt nyolc-tízezer főnyi ember vonult a városháza elé és Szűcs alkaptánytól követelték, hogy adja ki a koszorút.

Polczner Jenő orsz. képviselő ott hosszabb beszédet tartott, azt fejtegetve, hogy a katonaságnak nem volt szabad a szoborhoz nyulnia, mert az a város tulajdona. Hasonló értelemben szólt Kulinyi Zsigmond, a Szegedi Napló főszerkesztője is.

A két beszéd után Szűcs alkaptány kiadta a koszorút, kijelentve, hogy az elhangzott két beszéd teljesen meggyőzte őt a katonaság jogtalan eljárásáról.

A tömeg ezzel hatalmasan föllekesült. A Kossuth-nótát énekelve, a koszorúval a Kossuth-szobor elé vonult. Ott egy fiatal ember létrát támasztott a szoborra, felkuszott a szobor tetejére és a koszorút a magasban, Kossuth Lajos bronzalakjának kardjára helyezte. Óriási éljenzés harsant föl erre, majd Polczner Jenő beszédet tartott, a többek között ezeket mondva:

— A katonaság azzal távolította el a koszorút a szoborról, hogy katonának nem szabad politizálnia. Pedig politizált a hadsereg, a mikor Hentzi szobrát megkoszorúzták és politika a chlopy-i hadparancs is!

A beszéd után Horváth főhadnagy lakása elé ment a nép egy része, s a házat valósággal ostrom alá vette. Százával hullottak a kövek a házra, s az összes ablakokat bezúzták. A közeli kaszárnyából egy szakasz honvéd vonult ki és feltűzött szuronyokkal szétkergette a tüntetőket.

Koszó István dr. és Becsey Károly dr. szegedi ügyvédek a következő táviratot intézték Kolossváry Dezső honvédelmi miniszterhez:

A szegedi Kossuth szoborról egy koszorút, állítólag Csallány kerületi parancsnok rendelkezése két honvédtiszt ma délelőtt eltávolított. A hazafias kegyelet e durva megsértését bejelentjük és példás megtorlását követeljük.

Békefi Antal, a Szegedi Napló szerkesztője Csallány altábornagy ellen bünyügyi följelentést tett nyilvános emlék megsértése miatt.

Ezzel azonban még nem volt vége a katonai botránnyak. Annak betetőzése csak ezután következett.

Délután a cs. és kir. 46. gyalogezred két százada Dominik százados vezetésével kivonult a Kossuth-szobor elé, a melyet négy városi rendőr és óriási tömeg vett körül. A katonák rátámadtak a rendőrökre, a kik kardot rántottak. A katonák félrelétek őket, és a nép óriási, fölháborodott

Új árak

a czipőosztályban.

A czipőosztályban az árakat lejjebb szállítottam. Ezen feltűnő olcsóságot a nagy forgalom kedvéért vezettem be. **Új árakhoz a verseny közel se férhet!** Mutatványul szolgáljon itt néhány adat:

Női füzös és czugos lakk-czipő,	egy darabból szabva, glaszé bőr szárral	frt 3.35
Női francia sevet czipő,	finom téli béléssel, vagy anélkül	frt 4.50
Férfi box bergsteiger,	legtartósabb minőség, elegáns szabás	frt 4.75
Férfi borjubőr-bergsteiger,	tartós és szép kivitel, elegáns szabás	frt 3.75
Gyermek-Czipők	20—25 számig	frt —.90
	26—28 „	frt 1.50
	29—34 „	frt 2.—

A fényképkezdvezmény még érvényben van!

Porter Vilmos Nagy Áruháza

Arad, Szabadság-tér.

PAGLIANO-SYRUP

Óvakodjunk utánzatoktól.

Csakis világoskék gyári jellel ellátott üveget kérjünk, amelyen PAGLIANO GIROLAMO tanár aláírása látható.

vértisztító- és edző-szer

1838 ik év óta biztos sikerrel használatban.

Készítője: PAGLIANO GIROLAMO egyetemi tanár

FLORENZ — Via Pandolfini — (Olaszország.)

798

Minden nagyobb gyógyszerárban kapható.

2 db. kettős taposókád, vasfenékel és teljes felszerelés sel, 2 db. szőlőzúzó, valamint 4 db. vassorsajtó rövid ideig használt, de kitűnő karban, jutányos áron eladó és megtekinthető Ménesen 120. szám alatt Kotsis Lajosnál. 2028

Feltűnő újdonság!
DELICE || Minden hirdetés felesleges, a dohányzó egyszer veszi és többé mászt nem szívhat.
 legjobb valódi francia
SZIVARKAPAPIR ES SZIVARKAHÜVELY. 1434

SINGER SÁNDOR

divat- és kelengye áruháza

Arad, Andrassy-tér 20., Fischer Eliz-palota.

Tisztelettel értesitem a n. é. hölgyközönséget, hogy ruhaszövet újdonságaim teljes számban raktárra érkeztek, melyeknek mintagyűjteménye már elkészült és azt bárkinek szívesen bérmentve elküldöm. A szükséges minták meghozatalát könnyűvé teendő, azokat csoportokra osztottam, hogy a n. é. hölgyközönség ama csoportokat kérhesse, a melyekre szüksége van és így a fölösleges minták beküldése elkerülhető lesz.

I-ső csoport:

Kosztüm-kelme, fekete és színes Cibeline pontille elmosódott árnyalatokkal.
 Cibeline ecosse kékszöld kompozíció.
 Angol keimék beszóvott effektel.

II-ik csoport:

Sima Chewioth-kelmék.
 Sima női-posztók.
 Sima fekete kelmék.
 Kamgarn-kelmék.
 Crem-kelmék.

III-ik csoport:

Blous-kelmék.
 Francia flanelok.
 Csikos és mintázott Casánok.
 Másó bársonyok.
 Tennis-flanelok és mosható barchetok.

==== Sima és mintás fekete selymekben nagy választék. ====

Blous-selymekben különlegességek.

1867

Aruházamban csak a legdivatosabb és legfrisebb árak kerülnek eladásra, mivel üzletemet teljesen újonnan rendeztem be.